

то сама повече отъ трийсе верста отъ всяко жилище отдалечена бѣше, и гдѣ-то коньете на поща-та ся запираха. Селянъе-те сапикасаха че една-та страна на лице-то ѝ замразнала бѣше, и съ голѣмо усердіе триха я съ снѣгъ; но они никакъ не рачиха по далечъ да я заведатъ. и казваха ѝ че она въ голѣма опасность ся намираше, като така безъ кожухъ путешествува въ една такава силна студъ, коя-то още повече строга щеше да стане. Млада-та дѣвойка като усѣщаше че нещеше вѣке да намѣри таковъ единъ добръ случай и такива добри хора да я водятъ, хвана горко да плаче; отъ друга страна, крѣчмарите никакъ не бѣха расположены при себе да я вардятъ, и постоянно искаха да си иде съ оныя кои-то я бѣха довели. Въ това смутително состояніе, като виждаше, че споредъ желаніе-то си, загубоваше всяка надежда за да иде въ Екатерининбургъ, предавашеся, собрана въ една страна на стая-та, на най жива-та нейна скорбность.

Нейните завозчики умилостивихася на состояніе-то ѝ, и всякій отъ тѣхъ спомогна за да ѝ купятъ единъ кожухъ, кой-то на мѣсто-то не струва повече отъ пять рубли; но по зле-